

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): **Jan Rebeta**

Název práce: **Britská zahraniční politika vůči Bosně a Hercegovině za vlády Johna Majora a Tonyho Blaira**

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):

Mgr. Jan Váška, Ph.D. (IMS FSV UK, katedra evropských studií)

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Bakalářská práce Jana Rebety zkoumá proměny britské politiky vůči Bosně a Hercegovině v letech 1990-2007. Cílem práce je posoudit míru kontinuity či naopak rozdílnosti přístupu konzervativní vlády premiéra Johna Majora (do roku 1997) a jejích labouristických nástupkyň pod vedením Tonyho Blaira. Autor formuluje (není vůbec řečeno na základě čeho) nevalně užitečnou hypotézu, že přístup obou vlád byl rozdílný (ne už nakolik, v čem, proč apod.). Tu mu nečiní potíž v práci doložit, neboť celá jeho interpretace je postavena na schématu konzervativci = pragmatický minimalismus projevující se neochotou k vojenské intervenci versus labouristé = proaktivní intervencionistická a militaristická politika.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Úvodem svého posudku bych rád zdůraznil, že přes všechny kritické připomínky, které v dalších odstavcích následují, považuji předloženou práci za zcela způsobilou obhajoby, a konstatuji, že Jan Rebeta v ní nade vši pochybnost prokázal zvládnutí základů samostatné akademické práce. Jako oponent mám nicméně povinnost poukázat na její slabiny, kterých je podle mého názoru celá řada.

Zvolené téma je přiměřené nárokům bakalářské práce, i když v roli hypotetického vedoucího bych diplomantovi silně doporučoval zaměřit se na analýzu proměn britského přístupu pouze v rámci období 1990-97. V úvodu však jeho výběr není náležitě vysvětlen: proč právě Británie, proč právě Bosa a Hercegovina? V čem spatřujete hlavní problém? Jaké jsou předpokládané přesahy zkoumaného případu?

Chronologická výstavba práce odpovídá logice tématu, stejně tak vnitřní členění jednotlivých kapitol. Rozbor zdrojů, zařazený do úvodu, je svým rozsahem na hranici akceptovatelnosti. Autor uvádí, že práce „je založena na práci s primárními a sekundárními zdroji“, což považuji vzhledem k naprostému minimu přímé práce s prameny za poněkud zavádějící. U bakalářských prací je poměrně častým jevem, že až příliš spoléhají na jediný klíčový sekundární zdroj. To je rovněž případ předložené práce; potíž spatřuji v tom, že předmětný titul (Simms 2001) je silně názorově vyprofilovaný a nejsem si zcela jist, zda autor tuto vyhraněnost dostatečně reflektoval a pokusil se ji adekvátně korigovat. Některé z citovaných zdrojů mají poněkud „nouzový“ charakter a byly by vhodné snad pro seminární práci, ne ale práci absolventskou (viz pozn. 12, 84 aj.)

V každém případě autora chválím za zařazení krátké teoretické kapitoly, jakkoli je opřena o relativně malý počet zdrojů a není dostatečně provázána se zbytkem stati (jaká očekávání z ní pro Vaši práci vyplývala?). Ocenění zaslouží i snaha zasazovat vždy výklad britského přístupu k BiH do kontextu širšího vývoje britské zahraniční politiky.

Celkově v práci jednoznačně převažuje deskriptivní prvek nad analýzou, interpretací a problematizací. Závěr stati pouze shrnuje hlavní poznatky dle v úvodu vytyčených otázek, a to na můj vkus poněkud zkratkovitým, schematizujícím způsobem bez potřebné kontextualizace (zde je např. velmi důležitá celková proměna uvažování o problematice suverenity a mezinárodní intervence, k níž během 2. poloviny 90. let došlo).

V podkapitola 4.2.2 není zřejmé, proč měla otázka přístupu k BiH vést s tak závažnému rozkolu mezi Británií a USA – v autorově podání byly preference obou aktérů v inkriminovaném období velice podobné. U diplomatky Neville-Jonesové, která je opakovaně zmiňována jako představitelka prosrbského proudu, není uveden post, který zastávala. Hovořit k roku 1992 o EU namísto ES je nepřesné (s. 18.) Opakovaně zmiňovaná strategie *lift and strike* není nikde explicitně vysvětlena.

Práce není opatřena přílohami; za úvahu by zde přitom stálo především doplnění seznamu použitých zkratk.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Jazykový projev autora je solidní, jakkoli by práci byla prospěla důkladnější jazyková korektura („mýtink“, s. 11; kolísající český přepis jména Izetbegović; Gorazde namísto Goražde atp.). Kolísá grafická úprava poznámkového aparátu (který měl celkově projít pečlivější redakcí), formát odsazování odstavců. V obsahu jsou podkapitoly číslovány (narozdíl od vlastního textu), avšak chybí v něm stránkování. V bibliografickém seznamu se vzhledem ke zvolené úpravě velmi obtížně orientuje. Nejpodstatnější z mého pohledu ovšem je, že před nedotaženou úpravu poznámkový aparát dostal nárokům na něj kladeným z hlediska etiky akademické práce.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Celkový dojem z předložené práce smíšený. Její hlavní nedostatky jsem se pokusil nastínit výše. Zároveň však platí, že Jan Rebeta prokázal svou schopnost na potřebné úrovni samostatně formulovat, zpracovat a prezentovat relevantní odborné téma a naplnit, s výhradou značné schematičnosti argumentace, vytyčené cíle.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

1. Jak je vůbec možné, že se Británie coby země bez většího zájmu o aktivní řešení krize v Bosně a Hercegovině ocitla v 1. polovině 90. let v čele evropských diplomatických snah a později i ve velení mezinárodních jednotek?
2. Proč byla podle Vás (resp. podle Simmse) část konzervativního establishmentu natolik instinktivně prosrbská?
3. Jak se Británie stavěla ke zřízení ICTY, a později, vzhledem k silné atlantistické preferenci, k nahrazení SFOR misí EUFOR?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (A-F):

Bakalářskou práci Jana Rebety **doporučuji** k obhajobě a navrhuji, aby byla hodnocena **stupněm D (uspokojivě)**. V případě naprosto famózní obhajoby lze snad uvažovat i o stupni C (dobře).

Datum: 18. 8. 2020

Podpis: